

brugsminister (Poul Christensen), betonedede stærkt, at det var ham om at gøre at faa dygtige Mænd valgte omkring i Landet, Mænd, som forstod sig paa den Sag, og som med Dygtighed kunde gennemføre den. Det gentog han vist 4 Gange i sit Foredrag. Han understregede ogsaa stærkt, at han troede sikkert, at det vilde vise sig, at de nye Formænd ikke stod tilbage for de gamle, der gik af, men at de fuldt ud kunde staa Maal med og erstatte dem. Det skal jeg ikke modsige, thi det kan jeg ikke dømme om, og jeg ved jo heller ikke, om der muligt ogsaa i min Formandsgering kan have været Huller og Mangler, men jeg er tilbøjelig til at nære det Haab, at i alt Fald tidligere Landbrugsministre have anerkendt min Gerning som ret tilfredsstillende, eftersom jeg, da der forelaa Forslag til Forandring af Loven i 1904, var en af de Kommissionsformænd, der blev anmodede om at tage herind til København for at forhandle med Landbrugsministeriets Embedsmænd om, hvordan vore Erfaringer laa, og hvad vi troede, det kunde være rigtigt at forandre i Ordningen. Og mere end een Gang har jeg været valgt af mine Kolleger, de andre Formænd i Kommissionerne, til at indtræde i Udvalg, hvor der skulde forhandles om Indstillinger til Landbrugsministeriet. Jeg mener altsaa, at jeg i alt Fald har gjort mit bedste, og mere kan en Mand ikke gøre.

Nu sagde det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), at hans Opgave havde først og fremmest været at faa valgt dygtige Mænd, Mænd, der forstod sig paa Sagen, og han mente, at det maatte være Husmændene, der fremfor andre forstod denne Sag. Ja, dersom det var Kommissionernes Opgave at lære Husmændene, hvordan de skulle føre hele deres Bedrift, indrette Sædskifte og Kreaturhold og lign., er det en anden Sag, saa kunde det godt være, at de større Landbrugere ikke kunde være slet saa praktiske Vejledere som Mænd, der selv ere dygtige Husmænd, men det er jo ikke det, Kommissionernes Formænd skulle gøre. Nej, det er, som den højtærede nuværende Landbrugsminister sagde ved Finanslovens første Behandling, deres Opgave at være Regeringens Tilidsmænd, at paase, om den Jord, der

købes, er forsvarlig, om Prisen er passende, hvordan hele Planlæggelsen af Husmandsbruget er ordnet, om Huset bliver bygget forsvarligt o. s. v. Det forekommer mig, at i den Henseende kan selv en noget større Landmand meget vel skønne lige saa godt som en Husmand.

Men dersom Afskedigelsen skulde skyldes den Omstændighed, at de større Landbrugere ikke vare egnede til denne Stilling — og det ærede Medlem fra Sorø betonedede netop i Gaar, at han mente, at de større Arbejdsgivere ikke egnede sig dertil —, saa er det et ganske mærkværdigt Forhold, at af de tre Formænd paa Fyn, nemlig en meget stor Landmand, en middelstor — det var mig — og en, der var noget mindre, men dog saa stor, at han ogsaa var indstillet til Afsked, kaster man den middelstore ud, men beholder den store Forpagter, Jægermester Skov paa Tybrind, og beholder Gaardejer Mads Larsen fra Skeby, men ikke Forpagteren paa Brenderupgaard. Nu skal jeg indrømme, at dersom Forholdet var det, at mit Arbejde havde været mindre godt gjort, havde Afskedigelsen været begrundet, men det har jeg ikke hørt noget om. Da jeg havde faaet min Afsked den 27. Maj, skrev jeg den 28. til Landbrugsministeriet: Jeg afleverer mine Papirer den første i næste Maaned, men med Hensyn til min Afskedigelse er jeg saa fri at udbede mig det høje Ministeriums Meddelelse om, af hvilken Grund og med hvilken Berettigelse den er sket. Ministeriets Svar, som jeg vistnok fik den 15. Maj, gik ikke ud paa, at der havde været noget at klage paa mig, tværtimod hedder det, at Afskedigelsen alene er begrundet i Hensynet til, at der ønskes flere Husmænd ind i disse Kommissioner. Nu har jeg oplyst, at der havde været to Husmænd i Forvejen. Den ene var død paa det Tidspunkt, og der blev saa i Foraaret foretaget nyt Valg i Svendborg Amsraad. Der blev valgt to Husmænd igen, af hvilke den ene var det Medlem, jeg har siddet sammen med i 11 Aar, et meget dygtigt Medlem, det skal jeg indrømme, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det, at der bliver siddende i det mindste et Medlem, der er baade skrivekyndigt og indsigtfuld, har været til stor Lettelse for Kommissionen. Det er neppe hensigtsmæssigt, at der kommer 3 nye Mænd ind.